

Име

Държавно лесничество "Асеновград", административна принадлежност РУГ Пловдив. Лесоустройствен проект 2000 година, ревизионен период 1989-1999.

Местонахождение

Наименованието си лесничеството носи от гр. Асеновград, който е административен, стопански и културен център в региона. Тук се намира и седалището на администрацията му.

ДЛ „Асеновград“ се намира в югоизточната част на Пловдивска област, върху територията на **общините Асеновград и Садово**. На север граничи с ДДС "Чекерица"-Стряма; на изток с ДЛ "Първомай"; на юг с ДЛ "Лъки", ДЛ "Славейно" и ДЛ "Хвойна"; на югоизток с ДЛ "Кърджали"; на запад и северозапад с ДЛ "Пловдив". Тук се намират следните населени места: градовете Асеновград и Садово и селата Косово, Наречен, Бачково, Лясково, Горни Воден, Долни Воден, Мулдава, Козаново, Боянци, Златовръх, Избегли, Конуш, Патриарх Евтимово, Нови извор, Стоево, Червен, Долнослав, Горнослав, Добростан, Орешец, Тополово, Новаково, Узуново, Три могили, Бор, Сини връх, Врата, Мостово, Чешнегирово, Поповица, Селци, Христо Милево, Богданица, Ахматово, Болярци, Катунница, Караджово, Моминско, Кочово. Освен тях в границите на устройвания обект се намират: Курортно селище "Нареченски бани" и хижите "Марциганица" и "Сини връх", свързани с вътрешността на страната с шосейни пътища и автоматично телефонно избиране.

Географско положение

ДЛ „Асеновград“ се намира в южната част на Горнотракийската низина, като на юг обхваща северните склонове на Родопите - северните дялове на Чернатица и Преспа. На север достига до река Марица.

Територията на лесничеството има неправилна форма.

Релеф

По-голямата част от лесничеството има типичен планински характер - предимно нископланински и само в южните части среднопланински.

Релефът е твърде разнообразен. Главно, определящо било в района на лесничеството е Белочерковски връх - Черни връх – "Св. Илия" - м."Пържинака" - м."Баба". Това е най-мощното възвишение в района. Характеризира се с голяма дължина и денивелация. Най-високата точка на лесничеството е Белочерковски връх (1646 м н.в.). От това било се спускат множество второстепенни била. Друго голямо било е м."Червената стена" - м."Безово" - м."Гонда вода" - м."Юрпанка" - водослива на река Асеница. Югозападно от гр. Асеновград релефът се определя от билото м."Пещерка" (902 м н.в.) - м."Равдин" - Асенова крепост. В югоизточната част на лесничеството по посока към резервата "Червената стена" се спуска друго определящо било - вододелът на река Сушица и по-малките реки по най-северните склонове на Родопите, спускащи се към Тракийското поле.

Билата са полегати, широки, заоблени, лесно проходими. Доловете и реките са дълбоко врязани, а склоновете към тях са много стръмни до урвести, което прави релефа трудно достъпен.

В северната част на лесничеството покрай река Марица горите са крайречни, а тези разположени из Горно-Тракийската низина имат равнинен характер с надморски височини около 200-250 м. Най-ниската точка на лесничеството - 125 м н.в. е по речното корито на Марица, където реката напуска района на лесничеството.

Преобладаващите надморски височини са от 600 м до 1100 м, а средната за лесничеството е 850 м н.в.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	811,8	3,2
полегато (5-10)	684,1	2,7
наклонено (11-20)	2160,1	8,6
стръмно (21-30)	9860,9	39,5

мн.стръмно (над 31)	11499,6	46,0
Общо:	25016,5	100,0

Хидроложки условия

Най-голямото водно течение в района на лесничейството е **река Марица**. Тя служи за северна граница в продължение на около 20 км, речното ѝ корито е стабилно, с ширина от 80 до 200 метра, на места до 350 м, брегове са високи 1,0-1,5 м, сравнително устойчиви на подравяне и отнасяне. Поради периодичните прииждания на реката, с оглед защитата на обработваемите площи, е изградена дига почти по цялата ѝ дължина. Разстоянието между дигата и брега е различно, в зависимост от особеностите на терена (50-180 м).

Всички водни течения в района са десни притоци на река Марица. С най-голямо значение е **река Чая** (Чепеларска или Асеница). Тя води началото си в района на седловината Рожан, тече в северна посока, преминава през териториите на ДЛ "Чепеларе" и ДЛ "Хвойна", и близо до курортно селище "Нареченски бани" навлиза в територията на лесничейството. Реката е пълноводна с постоянно водно течение, но с променлив дебит. Всички притоци на река Чая (реки и долове) са с много стръмни брегове, устойчиви на подравяне. Речните легла са стабилни, с голям наклон и водите текат бързо, а след валежи и буйно. Склоновете са много стръмни, облесени главно с издънковидни широколистни гори и иглолистни култури. В равнинната част на лесничейството река Чая тече спокойно и в района на с. Катунца се влива в река Марица.

Други по-големи водни течения са **река Черкезица, река Сушица, Тополовска и Банска** (в средното течение Липовска, а по-долу река Мечка). Всичките се спускат в Тракийското поле и се вливат в река Марица.

От водосбора на река Арда с най-голямо водно течение е **река Боровица** (ляв приток на река Арда) и притока ѝ **Жълта река**, която се влива в нея извън района на лесничейството. Тези реки и множеството различни по големина долове, които се вливат в тях, протичат през много стръмни склонове, често обезлесени и лесно податливи на ерозия. Леглата им са скалисти с много завой, на места широки с големи количества наносни материали. Няма целогодишен воден отток - през лятото пресъхват и имат пороен характер.

Подпочвените води по поречието на река Марица са на 1-3 метра дълбочина, което е благоприятно за създаване и отглеждане на култури от различни сортове тополи.

Геоложки строеж

Според тектонското райониране на България, районът на ДЛ "Асеновград" попада в тектонска област Средногорие - поречието на река Марица, а по-голямата част в Родопската тектонска област.

Средногорската нагъната област се е образувала след горната креда, като преди това е имало общо потъване на оформилото се понижение в началото на посочената епоха. През плиоцена са станали големи разломявания на сушата и са се образували много котловини, изпълнени с плиоценски води.

Родопската тектонска област е най-отдавна стабилизираната област у нас - освободила се е от водните басейни още в началото на палеозоя и е продължила да съществува като суша през целия мезозой и началото на неозоя. През това време непрекъснато са се денудирали горните скални пластове. През горния еоцен цялата област започва да потъва и големи площи са залети с вода. По-късно е започнало нагъване и от образуваните пукнатини излязла риолитна лава, която се разляла нашироко. По същото време между съществуващите скали са се внедрили гранитни плутонити. През неогена Родопската област е била подложена на сложни колебателни движения, в резултат на които са се оформили много котловини, превърнали се в плиоценски басейни. Издигането преди и след плиоцена довело до оттичане на басейните и до оформянето на високите планински вериги.

В района се срещат три основни типа скали - седиментни, метаморфни и вулканични. Метаморфните скали са представени от гнайси, шисти и мрамори. Изветрянето при тях е средно, на места до слабо, леко податливи са на ерозия. Имат вертикално напукване, което улеснява проникването на корените в дълбочина и благоприятства развитието на дървесната растителност.

Седиментните скали са представени от пясъци и чакъли, глини, варовици. Те са силно напукани във всички посоки, изветрянето при тях е в по-голяма степен и са най-податливи на ерозия. При наличие на влага създават добри условия за развитие на дървесната растителност. Почвообразуването при тях протича сравнително бързо. Вулканичните скали са слабо разпространени - представени са предимно от риолити.

Климатични условия

Според климатичната класификацията на Събев и Станев (1959), районът на ДЛ "Асеновград" попада в Европейско-континенталната климатична област, Преходно-континентална климатична подобласт. Съобразно надморската височина територията на лесничейството попада в **климатичния район на Източна Средна България** (поречието на река Марица и равнинните ниски части) с най-близка метеорологична станция в гр. Садово; в **Севернородопския нископланински климатичен район** (повисоките части, южно от град Асеновград и по дефилето на река Чая) с най-близка метеорологична станция в гр. Асеновград и в **Планинския климатичен район - среднопланинска част** (най-високите части от 1000-2000 м н.в.) с най-близка метеорологична станция в с. Бойково (извън лесничейството).

Най-ниската средна месечна температура на въздуха е през януари и за отделните райони е в границите от -1,6°C до +0,8°C, а най-високата е през юли и е от +17,9°C до +23,6°C. Средната годишна температура варира в границите от +8,4°C до +12,7°C. Това характеризира сравнително топла зима и горещо лято за по-голямата част от лесничейството.

Особено значение има периодът, през който средната температура на въздуха се задържа устойчиво над +10°C, съвпадащ с периода на активна вегетация за дървесната растителност. За подпояса на крайречните и лонгозни гори (Т-I-1) и равнинно-хълмистите дъбови гори (Т-I-2) този период е 208 дни, за подпояса на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (Т-I-3) и подпояса на нископланинските гори от горун, бук и ела (Т-II-1) е 184 дни, за подпояса на среднопланинските гори от бук, ела и смърч (Т-II-2), този период е 161 дни.

Късните пролетни и ранните есенни мразове в района почти съвпадат с началото и края на вегетационния период, което в отделни години може да доведе до значителни вреди (особено от късните пролетни мразове) в развитието на дървесната растителност.

Сезонното разпределение на валежите има пролетно-летен максимум и зимен минимум. Най-много валежи падат през месеците юни и май, а най-малко през септември и август. Годишната сума на валежите се движи от 480-550 мм за ниските и до 960 мм за по-високите части на лесничейството.

Средната дата на първата снежна покривка е 16.XII., а на последната 10.III. Средната дебелина на снежната покривка през януари е до 10 см за равнинните части; 10-20 см за по-голямата планинска част и 20-40 см само за най-високите части на лесничейството. Средният годишен брой на дните със снежна покривка е от 20-50 за равнинните части и от 50-80 за планинските райони на лесничейството.

В равнинната, северната част духат предимно западни ветрове. В планинските райони е характерен вятърът по дефилето на река Чая, който през всички сезони е предимно северен, но и южен, който влияе за ранното настъпване на пролетта в района на гр.Асеновград. Общо взето може да се каже, че на територията на лесничейството духат умерени ветрове, без особено стопанско значение.

Климата на територията на ДЛ "Асеновград" е с преходно-континентален характер, който е благоприятен за развитието на естествената и изкуствено създадената дървесна растителност.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

Таблица № 2
за температурата на въздуха

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Климатичен район на Източна Средна България	12,1	-30,7	41,5

(150-350 м н.в.)			
Севернородопски нископланински климатичен район (300-1000 м н.в.)	12,7	-23,7	40,9
Планински климатичен район – среднопланинска част (1000-2000 н.в.)	8,4	-24,3	34,4

Таблица № 3
за количеството на валежите

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец с максимална валежна сума	Месец с минимална валежна сума
Климатичен район на Източна Средна България (150-350 м н.в.)	480-590	VI	VIII, IX
Севернородопски нископланински климатичен район (300-1000 м н.в.)	550-750	VI, V	IX
Планински климатичен район – среднопланинска част (1000-2000 н.в.)	700-960	VI, V	IX, XII

Почви

На територията на ДЛ "Асеновград" са установени следните почвени типове и подтипове: кафяви горски с трите им подтипа, канелени горски, алувиални, хумусно-карбонатни и планинско-горски тъмноцветни почви

Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
алувиална	0,7	-
алувиално-ливадна	181,7	0,7
алувиално-делувиална	1,9	-
ливаден чернозем	16,9	-
канелена горска излужена	8241,0	32,9
кафява горска тъмна	2393,5	9,6
кафява горска преходна	5809,5	23,2
кафява горска светла	4966,8	19,8
планинско-горска тъмноцветна	3,3	-
хумусно-карбонатна	3401,2	13,8
Всичко:	25016,5	100,0

Общо от ерозионни процеси са засегнати 2312,6 ха или 8,2% от територията на лесничеството. В най-голяма степен са ерозирани припечните склонове североизточно от Нареченски бани, както и някои други стръмни и много стръмни терени в различни части на лесничеството. Ерозионните процеси продължават във водосборите на някои от притоците на река Боровица, Жълтата река, река Сушица и други. Доловете имат изразен пороен характер.

Растителност

Съгласно възприетото горскорастително райониране на България (Захариев и др., 1978), районът на ДЛ "Асеновград" попада в Тракийската горскорастителна област. Към подобласт "Горна Тракия" са отнесени площите, попадащи в равнинната част на лесничеството или 2133,5 ха от дървопроизводителната площ (8,5%), а към подобласт "Западни Родопи" или 22886,0 ха (91,5%). Съобразно надморската височина територията на лесничеството попада в Долния равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори и в Среднопланинския пояс на горите от бук и иглолистни. В зависимост от местоположението, надморската височина и хидроложките условия, районът попада в следните подпояси:

T-I-1 - Подпояс на крайречните и лонгозни гори (0-700 м н.в.)-горите по поречието на река Марица;

T-I-2 - Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (0-500 м н.в.);

Т-I-3 - Подпояс на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (500-700 м н.в.);

Т-II-1 - Подпояс на нископланинските гори от горун, бук и ела (700-1200 м н.в.);

Т-II-2 - Подпояс на среднопланинските гори от бук, ела и смърч (1200-1700 м н.в.).

В подпояса на крайречните и лонгозни гори дървесната растителност е представена от клонове тополи И-214, Вернирубенс и естествени насаждения от бяла топола, както и създадени култури главно с брегозащитна цел.

В подпояса на равнинно-хълмистите дъбови гори и в подпояса на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори естествената дървесна растителност е главно от зимен дъб, благун, келяв габър и други, които образуват чисти и смесени издънкови насаждения. След реконструкция и на голите площи са създадени култури от черен и бял бор и по-ограничено от акация.

В подпояса на нископланинските гори от горун, бук и ела естествената растителност е главно от зимен дъб и бук, образуващи предимно чисти и смесени насаждения. На места след реконструкции и на голи площи са създадени култури от бял и черен бор.

В подпояса на среднопланинските гори от бук, ела и смърч естествената растителност е представена от бял бор и бук, образуващи предимно чисти насаждения.

В резултат на природните условия и човешката дейност в района се срещат естествено следните дървесни и храстови видове: бук, зимен дъб, благун, бял бор, ела, черен бор, габър, трепетлика, явор, клен, шестил, бреза, липа, череша, мъждрян, воден габър, киселица, круша, тис, хвойна, дрян, глог, трънка, смрадлика, люляк, птиче грозде, терпентинов кукуч и други, както и изкуствено внесените дуглазка, кедър, И-214, Вернирубенс и други.

Таблица № 5

Разпределение на площта по дървесни видове

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	2350,4	9,5	3327,6	13,5
Смърч	45,2	0,2	40,9	0,2
Черен бор	2570,8	10,4	3997,9	16,2
Ела	291,6	1,2	320,6	1,3
Зелена дуглазка	35,8	0,1	30,6	0,1
Атласки кедър	3,4	-	114,4	0,5
Бук	5552,2	22,5	5661,2	22,9
Червен дъб	0,3	-	7,3	-
Зимен дъб	7962,7	32,2	6554,9	26,5
Летен дъб	50,5	0,2	58,7	0,2
Благун	1757,5	7,1	1737,4	7,0
Габър	226,3	0,9	163,8	0,7
Планински бряст	1,8	-	1,4	-
Полски бряст	0,7	-	0,7	-
Трепетлика	65,7	0,3	40,9	0,2
Явор	6,6	-	64,9	0,3
Бреза	10,7	-	7,1	-
Мъждрян	366,9	1,5	96,8	0,4
Орех	32,0	0,1	32,1	0,1
Акация	185,0	0,8	168,6	0,7
Космат дъб	137,4	0,6	14,2	0,1
Келяв габър	1743,3	7,0	749,4	3,0
Айлант	0,2	-	0,1	-
Брекиня	-	-	2,4	-
Върба	0,1	-	0,1	-
Воден габър	932,8	3,8	528,7	2,1
Джанка	0,3	-	0,3	-
Кестен	3,7	-	2,9	-
Конски кестен				
Клен	20,7	0,1	23,5	0,1
Копривка	-	-	0,6	-
Круша	-	-	5,3	-
Леска	0,2	-	-	-
Дребнолистна липа	8,6	-	6,2	-
Едролистна липа	1,7	-	8,1	-
Сребролистна липа	209,0	0,9	780,1	3,2

Люляк	2,1	-	1,6	-
Череша	1,2	-	27,3	0,1
Източен чинар	40,7	0,2	40,7	0,2
Шестил	0,5	-	1,1	-
Планински ясен	11,4	0,1	7,0	-
Полски ясен	3,7	-	6,2	-
тп I-214	70,6	0,3	70,6	0,4
Киселица	1,1	-	2,1	-
Терпентинов кукуч	2,3	-	1,4	-
ВСИЧКО	24707,7	100,0	24707,7	100,0

Характеристика на горския фонд

Площта на горския фонд на ДЛ "Асеновград" е 28304,3 ха - цялата гори с държавно значение. От тези площи 124,6 ха подлежат на възстановяване на бившите собственици, съгласно чл.10 ал.5 и 9 от ЗСПЗЗ.

Площта на чуждите земи сред горския фонд е 44,7 ха.

При сегашното устройство, съгласно новия Закон за горите (1998 година), горите изключени от държавния горски фонд за изкореняване, но неизкоренени, и всички неустроени (естествени гори) преминават към държавния горски фонд. На тези гори, на горите предоставени от горския фонд на бившите селскостопански организации и на горските пасища е извършено устройство и са включени в настоящия лесоустройствен проект.

На други ведомства са предоставени, без да се изключват от горския фонд, 264,0 ха.

Таблица № 6

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	24707,7	87,3
Незалесена дървопроизводителна площ	308,8	1,1
Недървопроизводителна площ	3287,8	11,6
Горски пасища	-	-
ОБЩО:	28304,3	100,0

Таблица № 7

Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	6548,9 / 6004,7	23,1 / 24,3
Широколистни високоствъблени	2094,6 / 1899,8	7,4 / 7,7
За реконструкция	8959,3 / 6454,5	31,7 / 26,1
Издънкови за прерастване	-	-
Издънкови за превръщане	10109,3 / 9783,8	35,7 / 39,6
Нискоствъблени	592,2 / 564,9	2,1 / 2,3
ВСИЧКО:	28304,3 / 24707,7	100,0

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 8.

Таблица № 8

Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	3501,4	3344,5	12162,3	11198,3	15663,7	14542,8
Защитни	840,3	606,1	3192,4	1542,3	4032,7	2148,4
Рекреационни	924,3	896,4	1034,6	968,5	1958,9	1864,9
Защитени	44,6	43,1	460,8	453,2	505,4	496,3
Други	1238,3	1114,6	4905,3	4540,7	6143,6	5655,3
Общо ЗРЗТ	3047,5	2660,2	9593,1	7504,7	12640,6	10164,9
Общо ДСФ+ЗРЗТ	6548,9	6004,7	21755,4	18703,0	28304,3	24707,7
Горски пасища	-	-	-	-	-	-
ОБЩО	6548,9	6004,7	21755,4	18703,0	28304,3	24707,7

В лесоустройственият проект от 1989 година е предвидено общо ползване в размер на 404800 куб.м (средно годишно 36800 куб.м), от което 20350 куб.м годишно от главни сечи и 16450 куб.м годишно от отгледни сечи и санитарни сечи. Отсечени са общо 183661 куб.м (средно годишно 16700 куб.м) или 45,4% от предвиденото. Изпълнението от главни сечи е 114369 куб.м (ср. год. 10400 куб.м) или 51,1%, а от отгледни и санитарни сечи 69292 куб.м (ср. год. 6300 куб.м) или 38,3% от предвиденото. Настоящото лесоустройство предвижда общ добив от 423600 куб.м с клони или средно годишно 42360 куб.м – 15330 куб.м добив от главни сечи и 27030 куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Санитарно състояние на гората

Санитарното състояние на горите в района на лесничеството е сравнително добро с изключение главно на дъбовите насаждения, в които се наблюдава суховършия и е належащо воденето на санитарна сеч. През 1999 година е установено нападение от златозладка, главно в района южно от с. Лясково в дъбови насаждения. Там където са водени нужните сечи, санитарното състояние е добро. Почистването на сечищата и своевременното събиране на сухата и паднала маса също допринасят за това състояние.

Общо от различни повреди са засегнати 4620,9 ха (18,7%) насаждения, като преобладават повредите от суховършия - 2257,3 ха (9,1%); трахеомикоза - 1028,0 ха (4,2%); повреди от машини и хора - 405,8 ха (1,6%) и други.

От дървесните видове най-силно са засегнати: зимният дъб - 3159,5 ха (39,7%); блягунът - 787,6 ха (44,8%); букът - 272,4 ха (4,9%); белият бор - 159,3 ха (6,8%) и други. Най-силно са засегнати насажденията от зимен дъб 500,9 ха (2,0% от общата залесена площ).

През ревизионния период са възникнали 9 пожара, а общата опожарена площ е 135,3 ха. Най-много са нарушенията от незаконна сеч - общо 1107 броя (средногодишно по 101), при което са отсечени 997 куб.м дървесина. Нарушенията от незаконна паша, разораване и лов не са големи. Това се дължи главно на намаления брой добитък, както и на добрата охрана от страна на лесничеството.

Странични ползвания

Таблица № 9

За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (1989-1999) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (2000-2009) средногодишно
Паша - площ	хектари	9471,7	8589,0	?
Едър добитък	брой	6314	1006	11539
Дребен добитък	брой	37887	4847	57888
Сено	тона	-	-	334,7
Листников фураж	пр.куб.м	100	-	
Горски плодове - шипка	тона	10	-	9,0
Билки – подбел, коприва, кантарион, мащерка	тона	4	0,15	2,2
Гъби - манатарка, пачи крак, сърнела	тона			14,0

Видове от “Червена книга на НР България” и защитени от закона

Според възприетите три категории в “Червена книга на НР България”, на територията на ДЛ “Асеновград” се срещат както следва:

Изчезнали растителни видове – няма.

Застрашените от изчезване растителни видове са следните:

1. Венерина пантофка, *Cypripedium calceolus* L. - реликт;
2. Розов божур, *Paeonia mascula* (L.) Mill.;
3. Скална гъшарка, *Arabis nova* Vill.;
4. Тракийска овчарска торбичка, *Capsella thracica* Vel. - български ендемит;
5. Седефче, *Ruta graveolens* L.;

6. Копървиден тургениопсис, *Turgeniopsis foeniculacea* (Feuzl.) Boiss. - терциерен реликт;
7. Теснолистен ручейник, *Silaum sisarum* L.;
8. Родопско омразниче, *Onosma rhodopaea* Vel. - балкански ендемит;
9. Тракийски лопен, *Verbascum thracicum* Vel. - български ендемит;
10. Блатен телиптерис, *Thelypteris palustris* Schott.;
11. Режещ кладиум, *Cladium mariscus* (L.) R.Br.;
12. Родопско лале, *Tulipa rhodopaea* Vel. - български ендемит;
13. Веленовскиев рожец, *Cerastium velenaskyi* Hayek - български ендемит;

Редките видове растения са следните:

1. Оливиев минзухар, *Crocus olivieri* I. Gay;
2. Пълзяща гудiera, *Goodyera repens* (L.) R.Br. - реликт;
3. Обикновена кандилка, *Aquilegia vulgaris* L.;
4. Кичест блатник, *Caltha polypetala* Hochst.;
5. Халерово котенце, *Pulsatilla halleri* (All.) Willd.;
6. Жълта водна роза, *Nuphar lutea* (L.) Sibth. et Sm.;
7. Стрибърниев игловръх, *Alyssum stribrnyi* Vel. - балкански ендемит;
8. Туфест игловръх, *Alyssum pulvinare* Vel.;
9. Етненска тлъстига, *Sedum aethense* Tineo.;
10. Жлезист гръмотрън, *Ononis adenotricha* Boiss.;
11. Едножилков лен, *Linum uninerve* (Roch.) Borb.;
12. Тритичинков надводник, *Elatine triandra* Schkuhr.;
13. Блатна лудвигия, *Ludwigia palustris* (L.) Elliot.;
14. Жерадова урока, *Vulpleurum gerardi* All.;
15. Гръцки кимион, *Carum graecum* Boiss. et Heldr. - балкански ендемит;
16. Ръбестостъблен воден морач, *Oenanthe angulosa* Griseb.;
17. Хилядолистен воден морач *Oenanthe millefolia* Janka - български ендемит;
18. Панчичева пищялка, *Angelica panicii* Vand. - балкански ендемит;
19. Влакнеста самодивска трева, *Peucedanum vittijugum* Boiss. - балкански ендемит;
20. Загърличев срамник, *Laserpitium siler* L.;
21. Мечо грозде, *Arctostaphylos uva-ursi* (L.) Spreng.;
22. Северница, *Samolus valerandii* L.;
23. Турски червен кантарион, *Centaurium turcicum* (Vel.) Ronn. ex Fritsch.;
24. Родопско еньовче, *Galium rhodopeum* Vel. - балкански ендемит;
25. Жлезиста полска белоочица, *Buglossoides glandulosa* (Vel.) R.Fern.;
26. Разнолисто омразниче, *Onosma heterophylla* Griseb.;
27. Игликова айважива, *Alkanna primuliflora* Griseb.;
28. Стрибърниева айважива, *Alkanna stribrnyi* Vel. - балкански ендемит;
29. Николова мащерка, *Thymus nikolovii* (Deg. et Drum.) Stoj. et Stef.;
30. Фривалдскиев пчелинок, *Marrubium friwaldskyanum* Boiss. - български ендемит;
31. Балкански ранилист, *Stachys balcanica* Ball. - балкански ендемит;
32. Лудо биле, *Atropa belladonna* L.;
33. Линдерния, *Lindernia procumbens* (Krocr.) Philox.;
34. Поречолистен лопен, *Verbascum roripifolium* (Hal.) Ferguson (*Celsia roripifolia* Hal.) - балкански ендемит;
35. Декоративен лопен, *Verbascum decorum* Vel. - български ендемит;
36. Живениче, *Scrophularia laciniata* Waldsf. et Kit.;
37. Нейчево великденче, *Veronica austriaca* L. subsp. *neicevii* (Deg.) Peev - български ендемит;
38. Крумово великденче, *Veronica chamaedrys* L. subsp. *krumovii* Peev - български ендемит;
39. Родопска горска майка, *Lathraea rhodopaea* Ding. - балкански ендемит;
40. Влакнест страшник, *Acanthus spinosus* L.;
41. Родопски силивряк, *Haberlea rhodopensis* Friv. - балкански ендемит;
42. Планинска дялянка, *Valeriana montana* L.;
43. Родопска самогризка, *Scabiosa rhodopensis* Stoi. et Stef. - балкански ендемит;
44. Персийска морина, *Morina persica* L.;
45. Румелийски трахелиум, *Trachelium rumelianum* Boiss. - балкански ендемит;
46. Тракийски магарешки бодил, *Carduus thracicus* Vel. - български ендемит;
47. Родопски магарешки бодил, *Carduus rhodopaeus* Vel. - български ендемит;

48. Тракийски равнец, *Achillea thracica* Vel. - български ендемит;
49. Стрибърниева козя брада, *Tragopogon stribrnyi* Hayer - български ендемит;
50. Урумов кривец, *Chondrilla urumovii* Deg. - български ендемит;
51. Персийски крайспорник, *Cheilanthes persica* (Bory) Mett. ex Ruhn.;
52. Венерин косъм, *Adiantum capillus-veneris* L.;
53. Червеникав сънус, *Schoenus ferrugineus* L.;
54. Пунктирана острица, *Carex punctata* Gaud.;
55. Издута водна леща, *Lemna gibba* L.;
56. Издънкова мерендера, *Merendera sobolifera* C.A.Mey.;
57. Родопска мерендера, *Merendera rhodopaea* Vel. - български ендемит;
58. Гръцка ведрица, *Fritillaria graeca* Boiss. et Sprun. - балкански ендемит;
59. Черноморска ведрица, *Fritillaria pontica* Wahl. - български субендемит;
60. Източна (нежна) ведрица, *Fritillaria orientalis* Adams;
61. Стрибърниева ведрица, *Fritillaria stribrnyi* Vel. - балкански ендемит;
62. Родопска мишовка, *Minuartia rhodopaea* (Deg.) Roz. et Ruzm. - български ендемит;
63. Стрибърниев карамфил, *Dianthus stribrnyi* Vel. - балкански ендемит;
64. Зеленикаво плюскавиче, *Silene chlorantha* (Willd.) Ehrh.;
65. Средиземноморски шпорец, *Delphinium halteratum* Sibth. et Sm.;
66. Изправеноплодна злина, *Barbarea stricta* Andez.;
67. Фривалдскиев зановец, *Chamaecitissus frivaldskianum* (Deg.) Kuzm. - български ендемит;

Защитени територии

На територията на ДЛ "Асеновград" има обявени следните защитени природни обекти:

Природна забележителност "Фосилни находки" - обявена със заповед № 36/11.01.1968 на МГГП, с обща площ 371,5 ха, от която залесена 368,6 ха и незалесена 2,9 ха.

Природна забележителност "Родопско лале" - обявена със заповед № 534/25.09.1978 на КОПС, с обща незалесена площ 2,0 ха.

Природна забележителност "Усойката" - обявена със заповед № 468/30.12.1977 на КОПС, с обща залесена площ 4,0 ха.

Природна забележителност "Малките острови" - обявена със заповед № 693/23.07.1987 на КОПС, със залесена площ 1,3 ха.

Историческо място "Партизанската пещера" - обявено със заповед № 356/05.02.1966 на МГГП, с обща залесена площ 1,0 ха.

Историческо място "Кацара-Паметника" - обявено със заповед № 356/05.02.1966 на МГГП, с обща залесена площ 1,0 ха.

Историческо място "Лагера" - обявено със заповед № 356/05.02.1966 година на МГГП, с обща залесена площ 1,0 ха.

Историческо място "Гонда вода" - обявено със заповед № 24/03.01.1970 година на МГГП, с обща площ 75,1 ха, от която залесена 71,4 ха и 3,7 ха - незалесена.

Историческо място "Св.Никола" - обявено със заповед № 102/14.02.1980 на КОПС, с обща площ 3,4 ха, от която залесена 3,1 ха и незалесена 0,3 ха.

Защитена местност "Марциганица" - обявена със заповед № 55/29.01.1980 на КОПС, с обща площ 11,9 ха, от която залесена 11,7 ха и незалесена 0,2 ха.

Защитена местност "Чинар дере" - обявена със заповед № РД-420/14.11.1995 на МОС, с обща залесена площ 33,2 ха.